

Priserne er gaaet forud? Naar jeg siger, at den høje Regering er nærmest til at paavirke Arbejderne, er det, fordi — det maa man være klar over — det, at Arbejdsgiverne kommer og siger: Vi maa have Lønningerne ned!, har vanskeligt ved at finde den rette Forstaaelse i Arbejdernes Kreds. De er blevet opagiteret til at tro, at Erhvervslivet er i Stand til at betale hvilke som helst Lønninger de finder paa at kræve, og derfor er Regeringen i den nuværende Situation — hvor Regeringen ogsaa har et stort Ansvar for, at Landets Erhvervsliv kommer over Vanskelighederne — nærmest til at vejlede Arbejderne og til at faa dem til at forstaa, at de ikke har Valget — som jeg sagde i Gaar — mellem at bevare de nuværende Lønninger eller faa dem nedsat, men at Valget staaar imellem en saa rimelig Nedsættelse som muligt, men dog en Nedsættelse, og en Arbejdsloshed af et overordentlig stort Omfang. Lige saa sikkert som det er Regeringens Pligt at søge at gennemføre Foranstaltninger, der kan virke til Støtte for Erhvervslivet i den nuværende Situation, lige saa sikkert maa Regeringen være klar over, at ogsaa et naturligt Leje for Lønningerne hører til det, der maa naaes, hvis Erhvervslivet skal komme igennem Vanskelighederne. Den højtærede Statsminister sagde, at jeg ved mine Udtalelser havde søgt at dække over det, der bevikede, at vi gjorde Modstand mod Valutaloven i December 1924. Han sagde, at det, jeg anførte som Grundene for vor Modstand, det, at Loven alene hvilede paa de banktekniske Midler, og at den byggede paa en stærk Forhøjelse i den direkte Beskatning, jo ikke var det, vi anførte den Gang, det var en Række andre Grunde, bl. a. pegede vi paa, at Loven ikke kunde holde, eller at vi vilde komme op paa nogle meget høje Diskontosatser. Men det er jo ikke rigtigt. Jeg har før tilbagevist denne Paastand. Jeg har ikke fra min Side erklæret, at Loven ikke kunde holde, jeg sagde, at den ikke kunde holde, *medmindre* man brugte stærke banktekniske Midler. For øvrigt har man jo slet ikke været ude for et Forsøg paa, om den kunde holde. Jeg beder dem, der forsvare denne Lov, tænke sig den Mulighed, at den Spekulation, der nu har sat ind paa at forhøje den danske Krone, havde sat ind i modsat Retning. Saa havde vi staaet overfor en Prøve paa Lovens Holdbarhed, og saa havde det nok skuldet vise sig, at *endnu* stærkere banktekniske Midler, *endnu* højere Diskonto end den, vi havde, var blevet nødvendig. Jeg be-

høver for Resten ikke at pege paa, at denne Lov har krævet stærke banktekniske Midler gennem Kreditindskrænkning; det er blevet fremhævet her i Dag af Tilhængere af Loven, saavel det ærede Medlem Hr. Pinstrup som det ærede Medlem Hr. Brorssen, der beklagede sig over den stærke Kreditindskrænkning, der har fundet Sted. Jeg tror heller ikke, man fra de Sider, hvor man stemte for denne Lov, i alt for høj Grad skal tremhæve dens gode Sider. Det ærede Medlem Hr. Rode citerede i Gaar en Udtalelse om, at man under denne Lov — det ærede Medlem sagde ikke „under denne Lov“, men han sagde, at det „havde“ været Tilfældet, og det har altsaa været under denne Lov — havde Valutaen drevet for Vind og Vove. Det er dog ikke nogen særlig Ros for Loven. Og det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der vistnok ogsaa stemte for denne Lov, sagde, idet han pegede paa den, at det, man nu vilde foretage, var et nyt Skridt ud i det uvisse. Saa jeg tror, at man fra begge Sider, baade de, der har stemt for Loven, og de, der stemte mod Loven, helst skal lade Diskussionen om denne Lov hvile. Men det er naturligvis let for dem, der vil forsvare Loven, naar de stiller sig paa det Standpunkt at angribe Nationalbanken for, at Kronen saa hurtigt er gaaet op, og for de Ulemper, det har bragt, og saa samtidig som det ærede Medlem Hr. Trier kræve, at man varmt skal takke den højtærede Erhvervsminister, fordi han ved Hjælp af denne Kronestigning har forhindret, at der kom Tab paa Egaliseringsfonden. Det er naturligvis let at vælge Ulemperne for Kronestigningen over paa Nationalbanken og tage alle Fordelene derved til Indtægt for den højtærede Regering.

Den højtærede Erhvervsminister sagde, at han ikke ved nu at fastslaa Endemaålet vilde vejlede eller sikre Spekulationen; det var uheldigt med alle de Rygter, der kom ud, det var uheldigt, at der blev talt og skrevet saa meget derom. Men hvis det er uheldigt, maa det være i særlig Grad uheldigt, at den højtærede Statsminister siger, at vi skal have Kronen i Pari. Det maa da ogsaa være meget uheldigt, at en saadan førende Mand indenfor dansk Politik som det ærede Medlem Hr. Rode nu siger, at vi skal gaa til Nedskeering. Disse Ting maa ogsaa være vejledende eller maaske vildledende for Spekulationen, men i hvert Fald i høj Grad paavirkende den Udvikling, Valutamarkedet vil være underkastet. Deroverfor er det, vi nu stiller det Krav, at vi maa have Vished for, hvad man vil. Er-